

Vážený pane řediteli,

zdravíme z Winchesteru, pobyt v němž se nám již neúprosně krátí. Proto se snažíme vyzkoušet si ještě co nejvíce možností na půdě této inspirující a na tradicích si zakládající školy.

Po celou dobu zdejšího studia jsme pociťovali vysoké tempo předmětů, jež jsou zde akcelerovány faktem, že každý student má pouze 3 volitelné předměty + jeden povinný, na něž se může plně soustředit. Po úvodním šoku z místní úrovně jsme se nováčkovským nadšením srovnali se znalostmi nových spolužáků, a poněvadž jsme si chybějící vědomosti ze začátku doplňovali mimo jiné i samostudiem a nebyli jsme si jisti, co už mají probráno a co ještě nikoliv, dostávali jsme se chvílemi i před ně. Někdy před polovinou semestru nás tedy zastihlo období, kdy jsme především matematiku a fyziku (na něž jsme tu na rozdíl od předchozích Kepleráckých delegací ve stejných skupinách) začali zvládat až trochu příliš a museli jsme dostávat úlohy navíc. Po prvních pár týdnech jsme také nabyli čas prozkoumávat krásné středověké centrum Winchesteru s novými kamarády. Komunita je tu k našemu překvapení dost mezinárodní, je tu spousta studentů z Asie i kontinentální západní Evropy.

Poklidné období však trvalo jen asi týden před jarními prázdninami, po nich jsme se totiž našli v podobném vyčerpání jako v našich zdejších počátcích. Tentokrát do něj však spadli i spolužáci, poněvadž všichni profesori náhle zvýšili rychlostní požadavky a někteří nám navíc začali motat mozkové závity kvantovou mechanikou.

Místní architektura jistě stojí za zmínku, neboť Winchester College byla založena v roce 1382. Každý den tak můžeme obdivovat architekturu posledních šesti století a vdechovat historii a odkaz dávných předchůdců. Počasí se zde již konečně umírnilo, po srážkách najednou ani památky a minulou neděli bylo dokonce potřeba vytáhnout i kraťasy a sluneční brýle. Tak krásně snad v Anglii nebývá ani v červenci. Povodňová výstraha nás již nestraší, stejně jako časté požární alarmy. Tradiční místní sport winkies se sice stále hraje v bahně, už nám však alespoň na chodníku neteče do bot. Zaobíráme se však především studiem, jelikož to nám zde přináší opravdu hodně a jsme z něj nadšení.

Chtěli bychom poděkovat za možnost zde studovat, poněvadž je to příležitost, která se naskytne málokomu.

Zdraví Daniel Demovič a Martin Mach